

Maja Vidmar je rojena leta 1961, doma je iz Nove Gorice in živi kot svobodna književnica v Ljubljani. Njena prva knjiga *Razdalje telesa* (1984) je bila prodana v 1500 izvodih in je bila tudi zaradi enotne erotične tematike zelo opažena. V tistem času je bilo v Sloveniji v primerjavi z moškimi malo žensk, ki so pisale poezijo. Do zdaj je izšlo sedem pesniških zbirk: poleg prve še *Način vezave*, 1988; *Ob vznožju*, 1998; *Prisotnost*, 2005; *Sobe*, 2008; *Kako se zaljubiš*, 2012 in *Minute prednosti*, 2015 ter dva izbora: *Ihta smeri*, 1989 in *Petdeset pesmi*, 2015. Tematika njene poezije se je razširila na vse pesniške teme. Z zgoščenim in v zadnjih knjigah vedno bolj preprostim jezikom upesnjuje tisto, česar del je, in predvsem tisto, kar je del nje. To se zadnja leta organsko dopolnjuje z njenim ukvarjanjem z geštalt terapijo, ta pa z oblikovanjem pesniških delavnic, ki jih vodi. ta s kolegico Aljo Adam. Za knjigo *Prisotnost* je prejela Jenkovo nagrado, Nagrado Prešernovega sklada in dunajsko štipendijo v okviru Grosser Preis für osteuropäische Literatur. Prejela je Premio Letterario Internazionale Trieste Scritture di Frontiera dedicato a Umberto Saba 2007, za knjigo *Sobe* Nagrado mreže gradova književnosti 2009 in nagrado za desetletni opus Velenjica – čaša nesmrtnosti 2015. V tujini je izšlo sedem knjig njene poezije: *Leibhaftige Gedichte* (Droschel, 1999), za katero je prejela nagrado Hubert-Burda-Stiftung für junge Lyrik, *Akt* (Meandar, 1999), *Molitva tijela* (Tugra, 2007), *Gegenwart* (Edition Korrespondenzen, 2007), *Način vezivanja* (Udruženje književnika Banja Luka, 2009), *E il mondo si scolora* (Ibiskos Editore, 2010), *Izby a ine basne* (Studna 2015) in *The Gift of Delay* (Dalkey Archive Press, 2018). Ima veliko tujih in domačih revijalnih in antologijskih objav. Je članica Društva slovenskih pisateljev in slovenskega PEN-a.